

Edukacja IPN

<https://edukacja.ipn.gov.pl/edu/materialy-edukacyjne/teki-edukacyjn/polskie-podziemie-niepodleglos/lownik-i-biogramy-post/155336,Danilewicz-Tadeusz-Kuba-18951972.html>

19.04.2024, 15:59

Danilewicz Tadeusz „Kuba” (1895-1972)

Płk Tadeusz Danilewicz „Kuba” (1895-1972), ur. 21 IX 1895 r., Przedzrymichy Małe, pow. Żółkiew, woj. lwowskie. Studiował w Akademii Handlowej we Lwowie. Od września 1915 r. służył w armii austriackiej. Po ukończeniu szkoły oficerów rezerwy był instruktorem oraz dowódcą plutonu i kompanii. W grudniu 1918 r. dostał się do niewoli ukraińskiej. W czerwcu 1919 r. został uwolniony przez oddział WP. Wstąpił w szeregi WP, gdzie dowodził kompanią. 2 IX 1920 r. został ciężko ranny w walkach pod Olszanicą, w wyniku czego uznano go za niezdolnego do służby. Kontynuował studia w Akademii Handlowej we Lwowie. Po powrocie do zdrowia, w listopadzie 1922 r. wstąpił w szeregi WP i podjął służbę w charakterze zawodowego oficera. We wrześniu 1939 r. walczył w szeregach Armii „Łódź” jako dowódca batalionu 3. pp Legionów. Brał udział w obronie Modlina. Dostał się do niewoli niemieckiej, ale został zwolniony. Powrócił do Jarosławia, który znalazł się w granicach GG, a gdzie przed wybuchem wojny stacjonował. Już w listopadzie 1939 r. znalazł się w szeregach konspiracyjnej NLOW Obwodu Jarosław, a następnie w NOW. Po pewnym czasie przeniesiono go do KG NOW w Warszawie, gdzie objął stanowisko zastępcy szefa Wydziału I Organizacyjnego. Był przeciwnikiem scalenia z AK, dlatego w 1942 r. znalazł się w NSZ, gdzie pełnił tę samą funkcję co poprzednio. Od stycznia 1943 r. był członkiem Wojennego Zarządu Głównego SN. W marcu 1944 r. podporządkował się decyzji o scaleniu z AK i w maju 1944 r. został szefem sztabu KG NSZ-AK. Walczył w powstaniu warszawskim, uniknął niewoli, opuszczając Warszawę z ludnością cywilną. Od lutego 1945 r. pełnił funkcję szefa sztabu KG NZW, a od 1 VI 1945 r. komendanta głównego NZW. Narzucił pewną wizję działania organizacji, wyznaczając jej cele i metody działania. W obawie przed aresztowaniem 17 XII 1945 r. opuścił Polskę. Do 1948 r. przebywał we Francji (w Paryżu), a następnie w Wielkiej Brytanii. Działał w środowiskach emigracyjnych i kombatanckich. Zmarł 21 XI 1972 r. w Huddersfield, gdzie został pochowany. Odznaczony m.in. Krzyżem Virtuti Militari V kl. i dwukrotnie Krzyżem Walecznych.

Opcje strony